

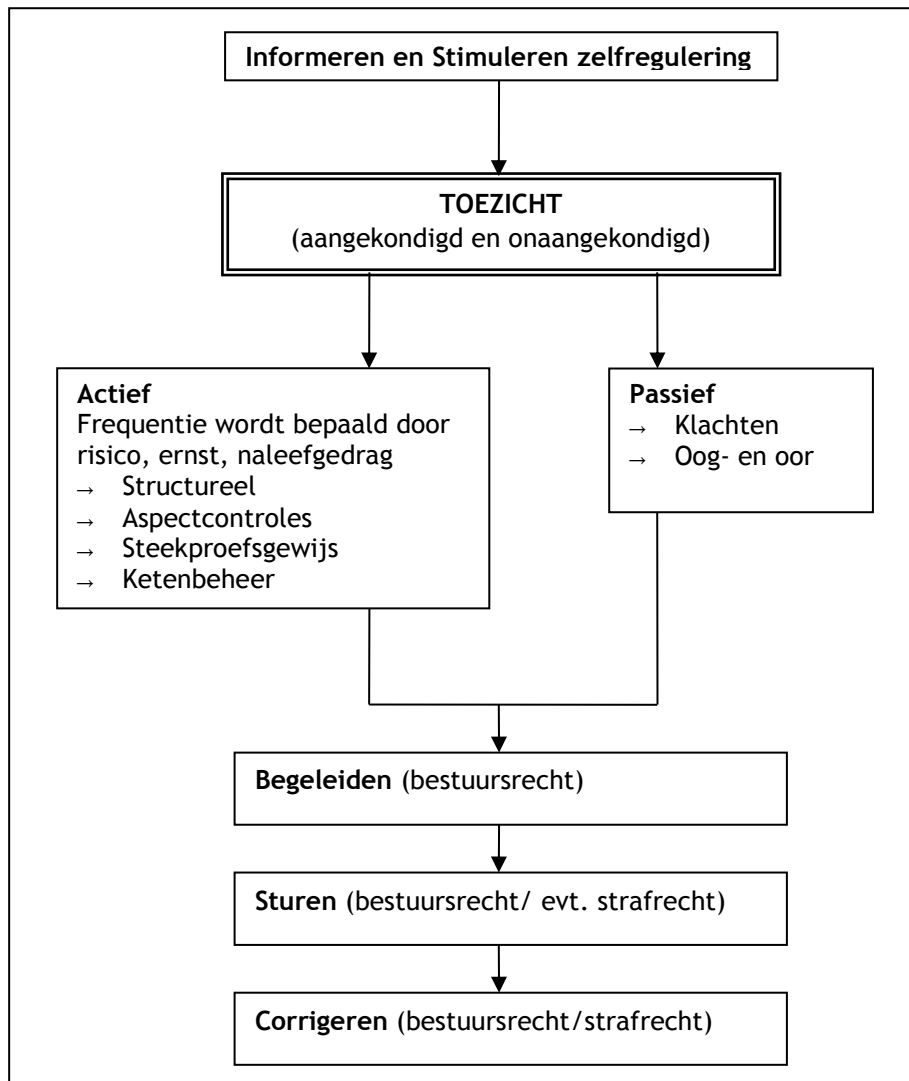
4 Toezicht

4.1 Algemeen

Toezicht vindt zowel *actief* als *passief* plaats. Er bestaan twee vormen van toezicht: toezicht op eigen initiatief (actief toezicht) en toezicht naar aanleiding van klachten (passief toezicht). Omdat het onmogelijk is om op *alles* toe te zien, stellen we prioriteiten. Deze worden bepaald aan de hand van de omgevingsanalyse. Prioriteiten worden op hoofdlijn beschreven in het milieubeleidsplan en concreter ingevuld in de jaarlijkse milieuprogramma's, afdelingsplannen en projectplannen. Daarnaast is toezicht op verschillende manieren uit te voeren (zie kader). In het milieuprogramma wordt zoveel mogelijk aangegeven welke keuzes we voor dat jaar maken. Daarin is tevens aangegeven dat we willen toegroeien naar toezichtplannen bij specifieke bedrijven en/of bedrijfstakken.

Kernbepalingen

De kernbepalingen (zie § 4.3) geven aan hoe ernstig we bepaalde overtredingen vinden. Ze helpen bepalen hoe we optreden, met name hoe 'mild' of zwaar we *beginnen* met optreden. Daarnaast beïnvloeden ze de termijnen die we stellen om een overtreding te beëindigen (herstel- en begunstigingstermijnen), welke soort sanctiemiddelen we inzetten, de hoogte van de dwangsom en zo nodig de duur of fasering van de intrekking van vergunningen. De kernbepalingen helpen ons een gestructureerde afweging te maken over ernst, urgentie en risico van een overtreding.

De frequentie van toezicht wordt op inhoudelijke gronden gemaakt: een structureel toezicht, een onaangekondigd toezicht en toezicht naar aanleiding van klachten. Voor de eerste twee wordt de richting aangegeven door de (milieu)risico's en het naleefgedrag. Na een klacht zal de gemeente - los van prioriteiten - altijd een controlebezoek afleggen. Binnen de gemeente zijn termijnen afgesproken voor het afhandelen van klachten. De procedure hiervoor staat in het kwaliteitshandboek.

Soms doen zich situaties voor waarin meerdere instanties tegelijkertijd of na elkaar handhavingsbevoegd zijn. Bij het na elkaar bevoegd zijn spreken we van ketenbeheer (zie kader). Bij gelijktijdige bevoegdheid moeten afspraken worden gemaakt over de handhaving, dit gebeurt in het LHO (zie hoofdstuk 2). Er is een verschil tussen gelijktijdige bevoegdheid binnen en buiten inrichtingen. De hoofdregel binnen inrichtingen is dat het bestuursorgaan, dat bevoegd is een vergunning te verlenen (of waaraan de melding wordt gericht) ook handhaaft. Buiten inrichtingen zijn meerdere instanties gelijktijdig bevoegd om handhavend op te treden.

De Wet verbetering handhavingsbevoegdheden geeft een aantal richtlijnen voor de toedeling van bevoegdheden (zie bijlage 2).

Integrale- en aspect controles

Met name de prioriteiten, die jaarlijks door het college van B&W worden vastgesteld, bepalen **wat** er gecontroleerd wordt. Van tevoren schatten de milieu-inspecteurs of toezichthouders in waar voor een individueel bedrijf de risico's liggen. Het is belangrijk om steeds zorgvuldig vast te leggen welke aspecten gecontroleerd zijn. Administratieve en technische controles zijn voorbeelden van aspectcontroles. Indien zaken niet in orde zijn wordt een hercontrole gepland. Bij een hercontrole of een thematische controle wordt alleen op bepaalde aspecten gelet.

Steekproefsgewijze controles

De bedrijven met een geringe milieubelasting (categorie 1 en 2 bedrijven) controleren we steekproefsgewijs. Dat betekent dat we in beginsel de branche informeren over de voorgenomen controle, een steekproef samenstellen, controles uitvoeren en vervolgens de branche informeren over de resultaten. Als blijkt dat de voorschriften goed nageleefd worden stopt de activiteit. Wanneer blijkt dat voorschriften slecht nageleefd worden kan in een volgend jaarprogramma de controle van de hele branche opgenomen worden.

Ketenbeheer

Wanneer meerdere organisaties na elkaar handhavingsbevoegd zijn kan gesproken worden over ketenbeheer. Tussen de instanties vindt afstemming en informatie-uitwisseling plaats. Indien landelijke afspraken zijn vastgelegd (bijvoorbeeld voor vuurwerk en grondstromen) dan worden deze afspraken gevolgd. Als onduidelijkheid bestaat over de vraag welke instantie handhavingsbevoegd is, wordt in overleg een oplossing gezocht. Als dit niet tot een oplossing leidt is er eventueel een geschillenregeling.

Oog- en oortaak

Onder oog- en oortaak wordt verstaan het signaleren van aspecten die voor andere diensten of overheden van belang zijn. Te denken valt aan aspecten voor bouw- en woningtoezicht, terrassen, aspecten op het gebied van oppervlaktewater. In het kader van de nota 'Integraal en Programmatisch handhaven' worden hierover in 2005 verder afspraken gemaakt.